

BAT BAKARRA?

Nor da zer ori, eman diguna
ainbat eta ainbat edertasun
baña negar malkoz bustitzeko?

Nola liteke esku bat izatea
zoriontsu esnatzen gaituana
gauean naigabez biurtzeko?

Nola baña, alde bateko
ugaritasuna ta ondasuna,
gosea ta egarria besteko?

Nork du eskubide ori,
ume bat aberats jaio ta
beste bat beartsu jartzeko?

Eta, ona ta txarra bi izanik
ez al du onak indarrrik
txarra zapaltzeko?

PAKOL.

GOGOAREN ETA GORPUTZAREN ZILBOR-HESTEAK

bi kate;
biak ebaki beharrezkoak:
bat gorputzaren bizitzeko,
bestea gogoaren askatzeko.

adizu, ama
ba dakizu
sortze berean
zuri gorputzez lotzen ninduen
zilbor-hestea
sendagilleak nola ebaki zuen.

lehenengo eten beharra izan zen:
bizitzaren
bizitzeko lehen legea.

Sein-zaroan
zure titia eman zenidan;
aur-zaroan
eskoletara bidali ninduzun,
bizitzarako harmak hartze-arren.

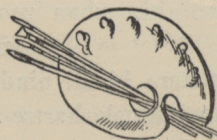
dana eskertzen dizut;
duan balore guztian,
nik ahal dutan neurrian.

bainan, gaztaroan
amatxo maite!
ohar zaite
benetan maite nauzun ama
izan nahi baduzu
eta nik zu maitatzea,
ni naizena
nik izatea nahi dutana izatera,
ez utzi bakarrik,
bultza behar nauzula.

hau baita bide bakarra
biok alkar sanoki maitatzeko,
biok alkar osoki eta betikoz maitatzeko:
zuk zure nortasunaz,
nik nereaz.

ama!
eten dezagun
lehen gorputzarena bezela
orain,
gogoaren zilbor-hestea.

HARZABAL.

KANTUZ ETA ITXAROPENEZ

CI

ez eukan arek sirurik
ezta eukiteko
 itxaropenik bere,

alan da guzti be
 ez jakon aztu
 aurrerantza joaten;

urrengo egun-sentiaren
 argiagaz
 beti soñisten eban
 besperako
 illuntzietan,

betikotasunezko
 goi-maitasunaren
 susmoa
 aurkitzeko
 itxaropena
 ekarten
 eutsalako.

arrigarrizko
 egunsenti
 azken bakoan
 siñisten
 jakin
 eban
 arek,
 eta azkeneraiño eruan eban
 irribarre

atsegin
bategaz
bere
bizitzako
kurutze
astuna.

CII

emeretzi udabarri-gazte egan
arabako
zelaiunetan
itxaropen
garbi
baten
billa.

an amatau jako bizitzearen arnasea.

uso zuria
egan
aidean
arabako
zelaiunetan,
emeretzi udabarrien illobi-ganean.

mendien izkuntzetan berba egin dabe euren artean
anbotok eta gorbeak

gaur goizeko
lorail-egun
aize-mutuaren
bidez
errege-bideko odol-errekearen
barri
jakin dabeenean,

eta
uso zuriaren
gorantzako
egazkadeari
begira
gelditu

dira

biak:

anboto

eta

gorbea.

CIII

ez deukat zertan itxi bertanbera, Herman Hesse,
neure sorterrria,
gauberdiko azti-itzaren deiari jarraitzeagaitik,
urriñetara joateko.

mundu guztia be txikia zan
neretzako
gaztetako egun sargorietan.

mundu zabal guztia baiño ederrago
ta aundiagotzat daukat gaur,
adiskide Herman Hesse,
neure euskalerrri-sorterri txikitxu au.

CIV

bi.

bide bi.

bide bi aurrean.

bizitza guztirako bide luzea ta atsegi-
ña, au urriñetara doian au.

pausu bat emon
eta emen gelditzen dana
au beste labur au.

burua

eta

biotza

burrukan

alkarren

artean.

zeiñek irabaziko ete-dau?

mendiko baso zabalaren ertzean
jezarriko zara.

eta
atseden
pixka
bat
artuko
dozu
erreka
txikiaren
ondoan

basoaren

edertasuna

eta

aize ta zugaitzen

arteko

sinfonia

ipiniko

dozu

gero

zeure

eguneroko

k

u

a

d

e

r

n

u

a

n.

MARKUE.